

Бай Герчо въ Промислената изложба.

Върна се Недѣлковиятъ синъ отъ Пловдивъ, кждето бѣше ходилъ по работа и похвали изложбата.

— Ехъ, — каза той, — да видите какви нѣща има въ царщината! Тука една машина пуха, тупа, тамъ друга се завъртѣла, като лазарка.

Меракландисаха се селянитѣ, а най-много бай Герчо.

— Поне да бѣше жива жената, та да има на кого да оставя децата, — рече той. — Но, казана дума хвърленъ камъкъ. Остави децата на сестра си, стегна новитѣ царвули, тури шаечената аба и тръгна.

* * *

Върви Бай Герчо изъ улицитѣ на голѣмия градъ и търси Промислената изложба.

— Абе, момче, можешъ ли ми каза кжде е изложбата, — пито той единъ ученикъ.

— Тукъ, чичо, тукъ, — отвърна той и му показа едно голѣмо здание.

Тръгна къмъ него бай Герчо. Гледа той и не вѣрва на очитѣ си; хора, хора, два пѣти колкото тѣхното село. Спира предъ вратата и зѣпа въ надписа съ голѣми букви: „Промислена изложба“. Стражаритѣ едва спиратъ голѣмата навалица.

— Ей, чичо, влизай, ти сигурно си отъ провинцията, — извика му единъ стражаръ.

— Отъ провинцията съмъ, синко, отъ провинцията, — отговори той и се вмъкна вътре.

Влѣзе вътре бай Герчо, но нали е простъ човѣчецъ, не знае на кжде да тръгне. Влиза той въ първата стая, която му се изпречи предъ очитѣ и зѣпва отъ очудване. Право бѣше казалъ Недѣлковия синъ. Тукъ една машина пищи, фучи; друга се върти, а трета пѣкъ вѣе. А . . . а . . . туй е вѣячка, сѣти се той, и сжщо като кметовата. Обикаля бай Герчо пипа туй, пипа онуй и се радва на хубавата изработка на кабриолетитѣ и файтонитѣ. Изведнажъ нѣщо дрънна задъ него. Обърна се той и предъ очитѣ му се изпречи една голѣма камбана, а до нея петъ-шестъ по-малки. Вгледа се Бай Герчо въ надписа и не повѣрва на очитѣ си: 22,750 лв. Излиза отъ тамъ и се качва по-нагоре. Върви бай Герчо изъ салона и зѣпа наоколо: тукъ какъ се прави кибрита, тамъ пѣкъ човѣшкия мозъкъ и вдѣсно релефни карти. Отива той при парфюмериитѣ. По стениитѣ има закачени по-лийци, а по тѣхъ грижливо наредени малки шишенца. Наслажда-